

Dag 61, woensdag 23 mei 2018. 2 maanden onderweg en 1740 kilometer gelopen. Vanmorgen rond 09:00 uur ontbeten in de keuken bij Marie, brood met confiture en honing, en een potje thee. En weer een bijzonder diepgaand gesprek, en nu ik naar haar kijk, terwijl ik in het park van Saint Jean d'Angely op een bankje zit, doet ze me denken aan het Orakel, van wederom de Matrix. Ik denk aan de film en of er nog een boodschap in zou kunnen zitten voor mij, misschien.. Voor wie de film-trilogie kent is het volgende misschien herkenbaar en mogelijk: Ik zie de scène met de rode en blauwe pil voor me, blijf ik hetzelfde leven zoals ik tot nu toe heb gedaan, of neem ik het risico en ga ik het anders doen, en ga ik naar het onbekende. In feite is dat proces al begonnen op de dag dat ik de deur achter me dichttrok en ben gaan lopen. De keuze is al gemaakt en de kunst is nu om na de Camino het ingeslagen pad te vervolgen, denk ik. En voor dit soort gedachtes is nu precies een rustdag, en het mooie is dat ik me er volledig aan kan overgeven. Geen stress van verloren dagen of gemiste kilometers, maar rust en ruimte om deze overdenkingen de kans te geven. En ik heb vanmorgen een kettinkje gekocht voor de medaillon, die ik nu in ieder geval ga dragen tot de finish van de Vierdaagse! En boodschappen gedaan, de rugzak staat weer klaar voor vertrek, en de kerk en abdij bezocht, tot nu toe een welbestede dag. Helaas is rond de middag UPS langs geweest bij het servicepunt, maar geen schoenen daarbij. A demain, en dat betekent minimaal tot le midi morgen wachten. Ook dat is de Camino en het komt zoals het komt. Na de lunch besluit ik naar het bovengenoemde park te gaan. Het is lekker weer en het park lijkt me een mooie plek om eens terug te kijken op de eerste 60 dagen. Ik maak een lijstje van soorten overnachtingen: Vrienden op de Fiets 20x, Hotel/pension/B&B 9x, campings 12x, wild kamperen 10x, gites de pélerin 8x en 1x bij een vriend geslapen in 't Aogje. Gemiddeld heb ik 28,5 kilometer per dag gelopen. Dat is meer dan ik zelf heb ingeschat aan het begin van de tocht. Ik lig tot nu toe op schema, maar er is de resterende dagen nog genoeg ruimte om wat extra rustdagen te nemen. En de Camino is tot nu toe boven verwachting mooi en bijzonder. Dan ziet het weer er wat dreigend uit en ik ga terug naar de gites, als er een flinke bui losbarst. Ik loop door, maar schuil af en toe als het heel erg wordt. Zo kom ik in het centrum, langs het VVV, waar ik een pelgrim met hond zie. Nu weet ik van Marie dat er vanavond een extra pelgrim met hond in huis komt. Aangezien er weinig pelgrims met honden op pad zijn moet dit hem wel zijn. Vous allez vers Marie? Hij knikt, en we schudden de hand. Paul-Henri (F) is samen met zijn hond Lino op weg naar Saint-Jean-Pied-de-Port en in september volgt dan de volgende etappe en gaat hij naar Compostella. Hij vraagt of mijn schoenen er al zijn. Martha, de dame van het VVV heeft hem het verhaal van mijn schoenen verteld. Ja, dat krijg je als je je verhaal deelt in een dorp (ongeveer 7000 inwoners). De regen is opgehouden en we lopen samen langs het VVV (Ik zwaai nog even naar Martha), richting het huis van Marie. Ik ben benieuwd hoe de katten (2) van Marie gaan reageren. Lino is volgens mij een Border Collie en dat lijkt me geen probleem. Ik laat Marie en Paul-Henri samen en ga alvast naar de pelgrimskamer. In no time zit Fenix, en van de katten, op de kamer. Gevlucht voor de hond beneden. Straks met zijn drieën eten en dan nog wat Spaanse les. De laatste grens van de Camino nadert en een beetje Spaans lijkt me toch wel handig. Comer Sabroso!

UPDATE UPDATE UPDATE

Net voor het eten, rond 18:45 uur check ik mijn pakketje op de Post NL website, waar staat dat het op het afhaaladres aanwezig is. Ik als en speer naar de winkel die om 19:00 uur sluit en daar staat het pakketje met mijn nieuwe ingelopen schoenen! Bedankt buurman Marck voor de service! Morgenvroeg kan ik om 07:45 uur daar ook terecht om mijn oude schoenen plus ballast te retourneren en dan ben ik om 08:00 uur weer en route richting Saintes. Hieronder de foto van het zien staan van het pakketje onder de toonbank (wat was ik blij bij het zien van het doosje!) en daaronder de nieuwe en oude schoenen naast elkaar. De oude zijn trouwens van voor de Vierdaagse van vorig jaar. En hebben intussen 400 km vooraf plus 1740 km nu en met alle stukjes tussendoor en niet meegerekend meer dan 2150 kilometer onder de zolen! Morgen ga ik verder op de nieuwe, al duurt een schoenenwissel op de Camino in mijn geval wel iets langer dan een gemiddelde Formule 1 bandenwissel 😊.

